

म.भा.टी.

॥७०॥

अनेके अनंताः बाहवः उदराणि वक्राणि नेत्राणि च यस्मिंस्तदनेकबाहूदरवक्रनेत्रं सर्वतश्चतुर्दिक्षु उपर्यधश्च अनंतमपरिच्छिन्नं रूपमस्य तं अनंतत्वमेवाह नांतमिति दीर्घरज्ज्वा इव तवाद्यंतौ दैशिकौ नस्तदित्यर्थः ॥ १६ ॥ किरीटगदाचक्रधारिणं दीप्तिमत्त्वादेव दुर्निरीक्ष्यं द्रष्टुमशक्यं समंतात्सर्वतो ये दीप्ता अनला अर्काश्च तद्वत् द्युतिर्यस्य तं समंताद्दीप्तानलार्कद्युतिमित्येकं पदं अतएवाप्रमेयं द्रष्टुमशक्यं परिच्छेदं ॥ १७ ॥ एवं तव योगैश्वर्यदर्शनात्त्वामेवमवैमीति वदन्न प्रमेयत्वमेव विवृणोति त्वमिति परमं अक्षरं अस्थूलादिलक्षणं अक्षरं ब्रह्म परममित्यत्र प्रागुक्तं निष्कलं ब्रह्मतदेव त्वमसि एतेन सगुणरूपस्य निर्गुणज्ञापकत्वमुक्तं शाखापस्येव चंद्रज्ञापकत्वं अतएव वेदितव्यं वेदांतप्रमाणेन ज्ञातुं योग्यं न तूपासनीयं सगुणं ब्रह्मापित्वमेवेत्याह त्वमस्येति निधानं लयस्थानं एतेन कारणत्वमुक्तं अव्ययः अमृतः देवत्वात् शाश्वतस्य वैदिकस्य धर्मस्य गोमेत्यनेन कार्यब्रह्मभूतहिरण्यगर्भरूपत्वमुक्तं सनातनश्चिरंतनो नादिपुरुषो जीवात्मा सोऽपित्वमेव मेमममतः एवं विश्वरूपदर्शने जीवब्रह्मणोरैक्यं शाखया चंद्रइवाधिगम्यत इत्युक्तं ॥ १८ ॥ एतदेवाह अनादीति

अनेकबाहूदरवक्रनेत्रं पश्यामि त्वां सर्वतो नंतरूपं ॥ नांतं न मध्यं न पुनस्तवादिं पश्यामि विश्वेश्वर विश्वरूपं ॥ १६ ॥ किरीटिनं गदिनं चक्रिणं च तेजो राशिसर्वतो दीप्तिमंतं ॥ पश्यामि त्वां दुर्निरीक्ष्यं समंताद्दीप्तानलार्कद्युतिमप्रमेयं ॥ १७ ॥ त्वमक्षरं परमं वेदितव्यं त्वमस्य विश्वस्य परं निधानं ॥ त्वमव्ययः शाश्वतधर्मगोप्ता सनातनस्त्वं पुरुषो मतो मे ॥ १८ ॥ अनादि मध्यांतमनंतवीर्यमनंतबाहुं शशिसूर्यनेत्रं ॥ पश्यामि त्वां दीप्तं हुताशवक्रं स्वतेजसा विश्वमिदं तपंतं ॥ १९ ॥ द्यावापृथिव्योरिदमंतरं हिव्यासं त्वयैकेन दिशश्च सर्वाः ॥ दृष्ट्वाद्भुतं रूपमुग्रं तवेदं लोकत्रयं प्रव्यथितं महात्मन् ॥ २० ॥ अमीहित्वाऽसुरसंघाविशंतिके चिद्भीताः प्रांजलयो गृणंति ॥ स्वस्तीत्युक्त्वा महर्षिंसिद्धसंघाः स्तुवंति त्वां स्तुतिभिः पुष्कलाभिः ॥ २१ ॥ रुद्रादित्यावसवो ये च साध्या विश्वेऽश्विनौ मरुतश्चोष्मपाश्च ॥ गंधर्वयक्षासुरसिद्धसंघावीक्षंते त्वां विस्मिताश्चैव सर्वे ॥ २२ ॥

देशतः कालतश्चादि मध्यांतं हीनत्वा दनादि मध्यांतं दीप्तोद्भुताशो वक्रेयस्येति भास्वरदंतत्वं व्यज्यते स्वतेजसा चैतन्यज्योतिषा इदं विश्वं विश्वरूपं तपंतं प्रकाशयंतं अनौदित्वादिसर्वविशेषणविशिष्टं विश्वं तपिकर्माभूतं तापयंतं त्वां परज्योतीरूपं पश्यामि जानामि चित्रपटस्थानीयं विश्वरूपं सकलकारकात्मकधीवासनोपेतं येन ज्योतिषा प्रकाशते तदेव त्वमसीति जानामीति भावः ॥ १९ ॥ एवं स्वयंकृत विश्वरूपदर्शनेन कृतकतपोभूत्वा तदुपसंहारमिच्छन्स्तौति द्यावापृथिव्योरिति हेमहात्मन् हि प्रत्यक्षं त्वया एकेन इदं द्यावापृथिव्योरंतरं मध्यं सर्वाः दिशश्च व्याप्ताः अतस्तवेदं अद्भुतं उग्रं रूपं दृष्ट्वालोकत्रयं प्रकर्षेण व्यथितं अतः परमिदमुपसंहरत्यभिप्रायः ॥ २० ॥ व्यथामेवाह अमीति हियतः अमीत्वा त्वां असुरसंघाः असुरांशाः दुर्योधनादयः त्वां तपंतं गाः पावकमिव अदृष्टप्रेरिताः विशंति मरणायेत्यर्थः केचिद्भीताः प्रांजलयो बद्धांजलयो गृणंति स्तुवंति ॥ २१ ॥ किंच ये त्वदनुगृहीताः रुद्रादयस्तेऽपि विस्मिताः संतः सर्वे त्वां वीक्षंत इत्याह रुद्रादित्या इति साध्याः विश्वे च देवगणविशेषौ रुद्रादित्यवत् ज्यौ उष्मपाः पितरः गंधर्वाणां यक्षाणामसुराणां सिद्धानां जातिभेदानां संघाः समूहाः शेषं स्पष्टं ॥ २२ ॥